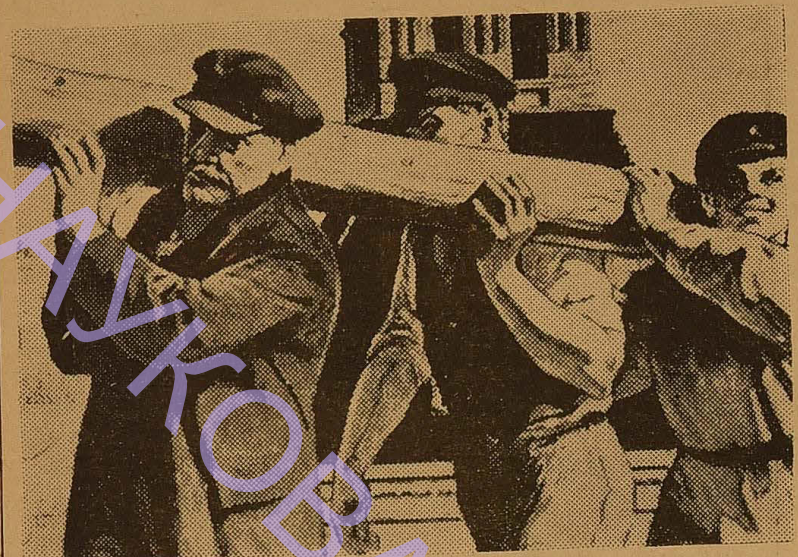

17 квітня — Всесоюзний комуністичний суботник. ВСІ—НА СУБОТНИК!

В. І. Ленін на комуністичному суботнику. Фоторепродукція з картини.

ВСЕНАРОДНЕ СВЯТО ПРАЦІ

17 квітня прозвучать позивні «Червоної суботи». На всенародне свято праці вийдуть мільйони радянських людей, щоб своєю самовідданою безкорисливою працею ще раз продемонструвати непорушну вірність заповітам великого Леніна, нашим героїчним революційним і трудовим традиціям.

Готуючись до комуністичного суботника, ми знову й знову звергаємось до джерел цього руху, до тих легендарних днів, коли радянський народ, долаючи голод і розруху, утверджував новий суспільний лад. Саме тоді, у квітні 1919 року, комуністи депо Москва-Сортувальна після напруженого трудового дня добровільно залишилися на роботі ще 10 годин і безкоштовно відремонтували три паровози. Їх було 15 чоловік. 15 ентузіастів поклали початок славній традиції. Їх почин у короткі строки одержав гарячу підтримку широких мас. Уже в 1920 році у Всеросійському першотравневому суботнику, що проводився за рішенням IX з'їзду партії, взяли участь 15 мільйонів чоловік.

У перших комуністичних суботниках В. І. Ленін прозорливо побачив «паростки комунізму», «початок незвичайно великої важливості».

«Комуністичні суботники», — підкреслював Володимир Ілліч у своїй роботі «Великий почин», — саме тому мають велике історичне значення, що вони показують нам свідомий і добровільний почин робітників в розвитку продуктивності праці, у переході до нової, трудової дисципліни, у творчості соціалістичних умов господарства і життя». (Повне зібрання творів, т. 39, стор. 18).

Естафету великого почину прийняло нове покоління радянських людей. Починаючи з 1969 року, щорічно напередодні дня народження В. І. Леніна в країні проходять всесоюзні суботники, які знаменують живий зв'язок і спадкоємність славних традицій робітничого класу — передового загону армії будівників комунізму. Ленінські суботники є яскравим свідченням зростаючого ентузіазму широких мас трудящих, їх самовідданості, великої свідомості і трудової доблесті. Пам'ятними датами увійдуть вони в літопис комуністичного будівництва.

Характерною рисою суботників 70-х років є справді всенародний патріотичний характер. У дні суботників особливо яскраво виявляється турбота рядових трудівників про збільшення випуску продукції, покращення якісних показників праці. Передові колективи оголошують «Червону суботу» днем найвищої продуктивності праці, працюють на зекономленій сировині, матеріалах, паливі, електроенергії. Багато бригад, дільниць, цехів, підприємств ставлять і успішно вирішують завдання — зробити високі результати, досягнуті у дні суботників, повсякденною нормою роботи.

Наступний суботник матиме особливе значення. Він проходитиме у рік XXV з'їзду КПРС, у першому році 10-ї п'ятирічки. Рішення партійного форуму, заклик партії зробити десяту п'ятирічку п'ятирічкою ефективності і якості уже знайшли гарячий відгук у серцях радянських людей.

Яскравим підтвердженням рішучості трудящих перетворити в життя накреслення партійного з'їзду і буде наступний ленінський суботник. На заводах і фабриках, у колгоспах і радгоспах, на будовах і в установах ведеться інтенсивна підготовка до цього великого свята. Всюди створюються штаби, завданням яких є розробка заходів по матеріально-технічному забезпеченню високопродуктивної праці, по створенню в цей день по-справжньому святкової трудової обстановки. Немає сумніву у тому, що ленінський суботник 1976 року зробить новий внесок у розвиток економіки країни і буде ознаменований новими трудовими досягненнями.

Свій посильний вклад у цю всенародну справу внесе і колектив нашого орденоносного університету. Близько шести тисяч студентів, викладачів і співробітників університету візьмуть участь у комуністичному суботнику, працюючи в учбових корпусах і аудиторіях, на території, що прилягають до університету, на будівництві корпусу гуманітарних факультетів.

XXV з'їзд КПРС відкрив нові величні горизонти комуністичного будівництва, що кличуть народ до нових трудових звершень. Ленінський суботник ще раз переконливо підтвердить готовність радянських людей віддати всі свої сили в ім'я дальшого розквіту нашої Батьківщини, в ім'я торжества справи комунізму.

За наукові

Кадрри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. Мечникова.

РІК ВИДАННЯ XLII

№ 15 (1229).

16 КВІТНЯ 1976 р.

Ціна 2 коп.

Викладачі і студенти нашого університету надають велику шефську допомогу трудівникам міста і області, проводячи у трудових колективах Дні науки, виступаючи з лекціями на актуальні теми, пропагуючи матеріали і рішення XXV з'їзду партії. Березівський, Ко-мінтернівський, Іванівський, Овідіопольський, Красноокнянський райони — ось далеко не повна «географія» виступів лекторських груп університету. І всюди ця їхня робота знаходить ширший відгук, справляє добре враження.

Саме про це йдеться мова у листі завідуючого Красноокнянським районом Л. М. Мельничука, який нещодавно надійшов до університету.

ЗУСТРІЧ З НАУКОВЦЯМИ УНІВЕРСИТЕТУ

Вже стало доброю традицією в нашому Красноокнянському районі проводити День науки. Починаючи з 1970 року, в період зимових, весняних і літніх канікул усі вчителі району з'їжджаються в Красні Окни для зустрічі з науковцями університету.

Ось і в березні до нас на зустріч з учителями району прибуло 10 науковців з університету.

На пленарному засіданні Дня науки перед всіма вчителями району виступила доцент кафедри педагогіки Г. П. Гребінна із цікавою лекцією «Зміст розвиваючого навчання і його реалізація в світлі рішень XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України».

Лекція Галини Порфирівни, нашої давньої хорошої знайомої, була вислухана з великою увагою, викликала ділову активність вчителів, ряд практичних запитань.

Із захопленням прослухали присутні цікаву лекцію доцента кафедри економічної географії Д. І. Богуненка «Про міжнародне становище».

Після пленарного засідання почали свою роботу методичні об'єднання вчителів української мови і літератури, російської мови і літератури, математики, фізики, хімії і біології, географії, історії, іноземних мов та вчителів початкових класів і вихователів груп подовженого дня. В роботі цих методичних об'єднань взяли участь всі науковці. Вони розкрили чимало актуальних питань розвиваючого навчання, дали вчителям багато методичних порад для їх практичної діяльності, познайомили з новинками педагогічної літератури.

Особливо слід відзначити науковців і доступність лекцій доцента кафедри радянської літератури і літератури народів СРСР Л. А. Бурчак «Актуальні проблеми багатонаціональної радянської літератури».

Змістовною і корисною для вчителів біології була лекція професора кафедри гідробіології Ф. С. Замборца «Взаємодія суспільства і природи».

Цінними були також лекції Ф. В. Ковальчик, асистента кафедри алгебри і теорії чисел; О. М. Білоусової, доцента кафедри неорганічної хімії, О. М. Анастасьєвої, доцента кафедри інженерної геології; В. М. Ермоліна, старшого викладача кафедри політекономії; Я. Я. Нейдорфа, доцента кафедри німецької філології; М. П. Стрельбицького, асистента кафедри радянської літератури і літератури народів СРСР.

Цей день науки був справжнім святом для всіх вчителів нашого району. Щорічна шефська допомога науковців університету збагачує науковий світогляд і ерудицію вчителів, сприяє підвищенню науково-теоретичного рівня викладання, позитивно впливає на якість і результативність навчально-виховного процесу.

Красноокнянський відділ народної освіти від імені всіх вчителів району висловлює щире подяку за організований приїзд ваших товаришів і змістовно прочитані ними лекції.

Л. МЕЛЬНИЧУК,
зав. районним відділом народної освіти.

П'ятирічці якості — студентський знак якості

ЗАКІНЧИЛИСЯ ВСЕСОЮЗНІ КОМСОМОЛЬСЬКІ ЗБОРИ «РІШЕННЯ XXV З'їЗДУ ПАРТІЇ — ВИКОНАЄМО!»

«Рішення XXV з'їзду КПРС — виконаємо!» — під таким девізом з 2-го по 10 квітня в усіх первинних організаціях Одеського університету пройшли Всесоюзні комсомольські збори, які стали своєрідним оглядом, визначенням завдань, прийнятих на десяту п'ятирічку, готовності студентської молоді університету активно включитись у громадську програму комуністичного творення, викладену в Звітній доповіді ЦК КПРС XXV з'їзду партії «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 рр.», документах і матеріалах з'їзду.

На зборах, що пройшли на високому організаційному та ідейно-політичному рівні, в обстановці вимогливості і принциповості, студентська молодь визначила конкретні завдання комсомольської групи, курсу, факультету, свої особисті завдання, направлені на перетворення в життя планів партії, планів народу.

В ході зборів висувався

почини, ініціативи, починання, направлені на дальше підвищення якості учбово-виховної роботи, підвищення ідейно-теоретичного рівня, активної участі в житті колективу, відповідальності за доручену справу. Студент — «професія» тимчасова. Тому кожен випускник університету, чи стане він сільським вчителем, викладачем вузу, або співробітником НДІ, не повинен забувати про почуття особистої відповідальності за долю підрастаючого покоління, школярів, молоді, з якими йому доведеться працювати, виховувати. Ще на студентській лаві необхідно готувати себе до цього.

На зборах багато говорилось про якість знань, про критерії, можливості, про шляхи якісного підвищення успішності студентів. Звідси зрозуміла ініціатива студентів геолого-географічного факультету — підтримати почин, що народився в стінах МВТУ ім. М. Е. Баумана: «Якість знань — сьогодні, відмінна якість роботи —

завтра». Студенти факультету закликають молодь, що навчається в місті Одесі та області, широко підтримати почин бауманців, боротись за його конкретне, ділове перетворення в життя.

Прагнення студентства університету включитись у виконання рішень з'їзду партії, віддати свої сили, знання і енергію підпорядковані одному бажанню — досягти високої честі підписати рапорт Ленінського комсомолу Центральному Комітету КПРС до 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. Комсомольці Одеського університету, юнаки і дівчата ще раз продемонстрували свою беззавітну відданість ідеалам комунізму, готовність втілити в життя величній накреслення партії, направлені на дальший підйом матеріального і культурного рівня життя радянського народу.

С. КУЧЕРЕНКО,
заступник секретаря комітету комсомолу ОДУ по ідеологічній роботі.

ШЛЯХ НАУКОВОЇ ТВОРЧОСТІ

Радісна звістка облетіла колектив нашого університету: вихованець Одеського університету, нині голова Південного наукового центру АН УРСР, завідувач кафедри органічної хімії, член-кореспондент АН УРСР професор Олексій Всеволодович Богатський 2 квітня цього року на загальних зборах Академії наук Української РСР обраний дійсним членом Академії.

Студентські роки він брав активну участь в громадській роботі — був секретарем комсомольського бюро факультету, а потім секретарем комітету комсомолу університету. Вже тоді сформувались його життєві принципи — працювати щоденно стільки, щоб встигнути все зробити і в навчанні, і в громадській роботі.

У науковому гуртку з органічної хімії на старших курсах виявились його неабиякі здібності до наукової роботи.

О. В. Богатський, один з небагатьох, в трирічний строк виконав і захистив кандидатську дисертацію. І все це в поєднанні з великою громадською роботою на посту секретаря комітету комсомолу.

Після закінчення аспірантури він спочатку працює асистентом, а потім доцентом кафедри органічної хімії. Декілька разів у ці роки комуністи факультету обирають його секретарем партбюро.

З 1962 по 1968 роки Олексій Всеволодович — декан хімічного факультету. Це були роки докорінного покращення учбового процесу, фактично було введено НДР. Значно покращилась і науково-дослідна робота на факультеті. У цей період О. В. Богатський провів великий цикл досліджень в галузі синтезу і реакційної здатності ряду алкоксизамішених сполук і особливо стереохімії гетероциклів. Ці важливі дослідження широко відомі в нашій країні і за рубежом. Олексій Всеволодович сміливо впроваджує при дослідженні властивості одержаних сполук найновіші фізичні і фізико-хімічні методи. Тому для робіт, виконаних на кафедрі органічної хімії, яку він очолює, характерний високий науковий рівень.

В 1967 році Олексій Всеволодович блискуче захистив докторську дисертацію. Поряд з продовженням досліджень в галузі стереохімії гетероциклів, одержавши загальне визнання, він захоплюється ідеєю синтезу

нових фізіологічно активних речовин. Почались фундаментальні дослідження в новому науковому напрямку. Були встановлені складні взаємозв'язки між будовою синтезуючих сполук і їх фізіологічною активністю. З часом прийшов успіх. Синтезовані препарати характеризуються дуже високим терапевтичним ефектом і знайшли широке застосування в медицині.

В 1971 році Олексія Всеволодовича обирають членом-кореспондентом Академії наук УРСР.

Дуже широке коло наукових інтересів О. В. Богатського. Поряд з фундаментальними роботами, в галузі органічної хімії він постійно протягом багатьох років робить великий внесок у вирішення ряду важливих для народного господарства завдань. Цей внесок — двадцять винаходів. Економічний ефект від впровадження ряду винаходів становить мільйони карбованців.

Велика наукова праця поєднується у Олексія Всеволодовича з постійною громадською і адміністративною роботою. З 1968 по 1970 рр. він — проректор по учбовій роботі, з 1970 по 1975 рр. — ректор Одеського університету. На цій посаді повністю розкрились великі організа-

торські здібності Олексія Всеволодовича.

З серпня 1975 року він — голова Південного наукового центру АН УРСР.

О. В. Богатський — член обласного комітету Компартії України. Він входить до складу союзного і республіканського правління товариства «Знання», є головою Одеського обласного правління цього ж товариства і активним лектором.

О. В. Богатський — делегат XXIV та XXV з'їздів КПРС, учасник багатьох союзних і міжнародних форумів з хімії.

Характерною рисою Олексія Всеволодовича є його глибока партійність, принципиальність у вирішенні великих і малих питань.

Слід згадати ще про одну дуже цінну його якість — вміння захопити своїми ідеями колектив, який він очолює. Він підготував двох докторів і двадцять чотири кандидати наук. А незабаром ця армія значно зростає. Олексій Всеволодович захоплений, по-справжньому закоханий в науку вчений.

Бажаємо йому дальших творчих успіхів, доброго здоров'я, великого щастя.

А. КОЛЕСНИК,
доцент кафедри органічної хімії.

МІЖРЕСПУБЛІКАНСЬКА СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

15 квітня в Одеському державному університеті відкривалася міжреспубліканська студентська конференція: «Питання хімії гетероциклічних сполук».

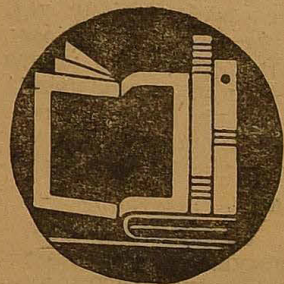
Гетероциклічні сполуки є одним з найцікавіших і важливих класів хімічних сполук. На їх прикладі були розвинуті і розвиваються багато важливих теоретичних питань, велика кількість гетероциклічних сполук входить до складу різних природних об'єктів, навіть до ДНК, на їх основі створюються невідомі в природі фізіологічно активні речовини, що, в свою чергу, викликає інтерес до методів синтезу гетероциклів.

Всі ці питання широко, на сучасному науковому рівні освітлюються в поданих на конференцію наукових роботах (а їх більше 60).

Гостями конференції є студенти з різних республік нашої країни. Київ, Алма-Ата, Ашхабад, Ленінград, Казань, Рига, Вільнюс — ось далеко не повний перелік міст, представлених на конференції. Всього на конференції представлено 24 вузи з 23 міст країни. Гостям буде надана можливість познайомитись з нашим університетом, їх чекають екскурсії по місту Одесі і поєзду Слави.

Конференція послужить дальшому зміцненню дружби і творчих зв'язків одеських хіміків з їх колегами з інших міст нашої Батьківщини.

В. ШАРИГІН,
молодший науковий співробітник ІДСу кафедри органічної хімії.

АКТИВІЗУВАТИ РОБОТУ ПЕРВИННИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

ІЗ ЗБОРІВ КОМСОМОЛЬСЬКОГО АКТИВУ УНІВЕРСИТЕТУ

Відбулися збори комсомольського активу університету. На їх розгляд були внесені питання «Про підсумки роботи XXV з'їзду КПРС та завдання комсомольської організації університету по дальшому посиленню комуністичного виховання молоді» та «Про підсумки роботи комітету комсомолу з листопада 1975 року і про хід обміну комсомольських документів».

У роботі зборів взяли участь делегат XXV з'їзду Компартії України ректор університету професор **В. В. Сердюк**, секретар парткому **Л. Х. Калуст'ян**, інструктор ЦК ЛКСМУ **В. Кудрявцев**, другий секретар Центрального райкому комсомолу м. Одеси **В. Лемза**, члени комітету комсомолу ОДУ, комсомольський актив факультетів.

По першому питанню виступив секретар комітету комсомолу ОДУ **С. Коротенко**. Він говорив про те, як на семінарах, лекціях, політбесідах, інформаціях в гуртожитках провадиться обговорення матеріалів XXV з'їзду партії, розробляються методи виховання молоді в дусі патріотизму і інтернаціоналізму. Теплі відгуки з районів області надходять про роботу студентської лекторської групи університету.

Комсомольці університету взяли активну участь в змаганні на кращу академгрупу за право називатися групою імені XXV з'їзду, в результаті чого підвищилась успішність на факультетах (98,4 проц.).

Виступаючий наголосив на необхідності виховувати нашу молоддь на революційних, бойових і трудових традиціях радянського народу. Важливо, щоб такі зустрічі, як на філфаці з Героєм Соціалістичної Праці, делегатом XXV з'їзду КПРС бригадиром токаря заводу ім. Стічного повстання **В. І. Чербаєвим**, відбувались і на інших факультетах.

«Одне з наших головних

завдань — подавати допомогу професорсько-викладацькому складові в справі виховання відмінних спеціалістів. Успіх справи залежить і від того, як поставлена робота в групах. Потрібно активізувати їх роботу в плані організації навчання і дозвілля студентів, ширше практикувати звіти комсомольців про їх роботу, посилити роботу по ГПП».

Обговорення доповіді було жвавим, діловим. Секретар комсомольського бюро філологічного факультету **Л. Коваленко** зупинилася на успіхах і недоліках комсомольців філфаку, на їх планах і завданнях по виконанні настанов XXV з'їзду КПРС.

Гаряче виступила комсорг І курсу біологічного факультету **С. Шмалей**. Вона поділилася своїми міркуваннями про організацію комсомольської роботи на курсі і факультеті, висловила бажання першокурсників більш предметно займатися серйозною науковою роботою, розповіла про інтернаціональне виховання на факультеті. Комсорг зачитала також рішення комсомольського бюро курсу, в якому накреслювались конкретні заходи по

перетворенню в життя рішень з'їзду.

Комсорг 2-ї групи III курсу історичного факультету **Л. Романенко** розповіла про роботу лекторської групи факультету по пропаганді матеріалів з'їзду, про працю студентських будзагонів в Тюменській та Орловській області, про роботу студентів у школах міста.

Голова НСТ університету **Г. Волосатий** зупинився на науковій діяльності студентів. Нам необхідно посилити роботу по залученню студентів молодших курсів до наукової роботи, ширше залучати до неї студентів-іноземців, підвищити ефективність досліджень студентів, використовувати їх результати на практиці.

Виступили також комсорг групи співробітників **Н. Циганкова**, член комсомольського бюро юрфаку **В. Яковський**, комсорг I курсу німецького відділення факультету РГФ **А. Баранова**.

Інструктор ЦК ЛКСМУ **В. Кудрявцев** говорив про хід Всесоюзних комсомольських зборів «Рішення XXV з'їзду партії — виконаємо!», поділився своїми враженнями про їх проведення на Оде-

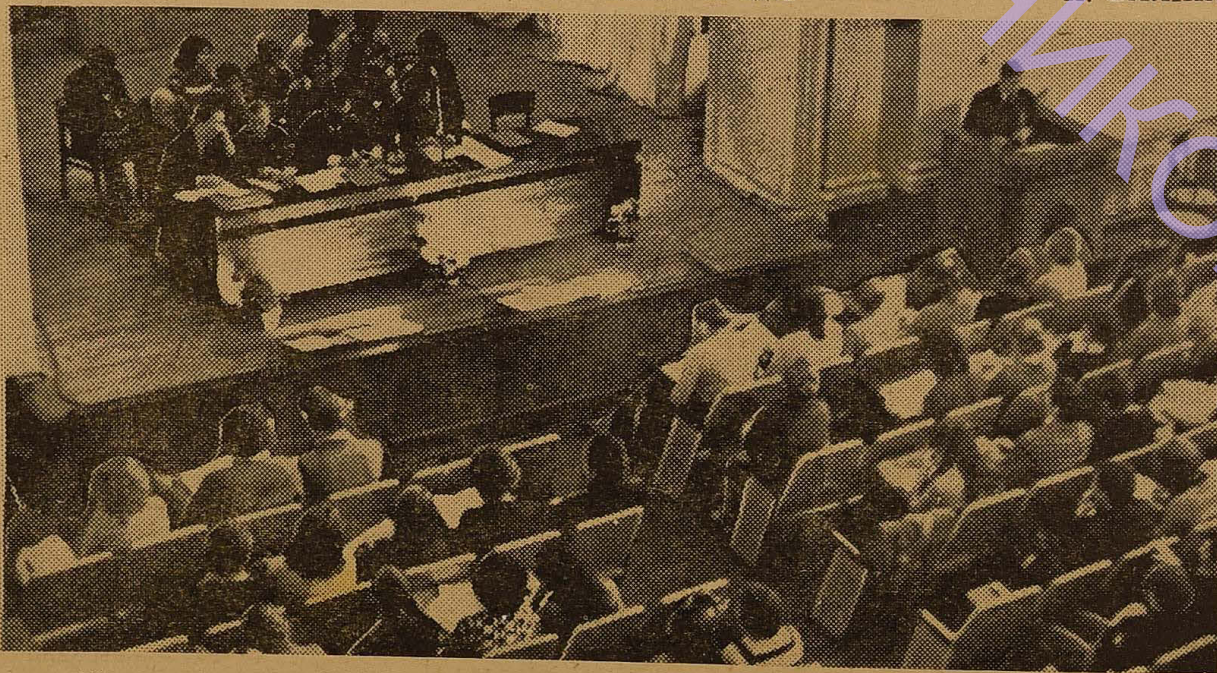
щині. Він підкреслив роль комсомолу в боротьбі за високу успішність, важливість співдружності студентських і трудових колективів.

У своєму виступі ректор університету професор **В. В. Сердюк** підкреслив, що кожен студент має бути не пасивним спостерігачем, а активним учасником учбово-виховного процесу. Пасивність залишається серйозною проблемою, і цю проблему має вирішити комсомол. Важливу роль повинні відіграти і студентські деканати у справі активізації навчання, участі в громадському житті університету.

Заступник секретаря комітету комсомолу по організаційній роботі **Ю. Немченко** проінформував про роботу комітету комсомолу з листопаду 1975 року, а також доповів про хід обміну комсомольських документів на факультетах університету.

З розглянутих питань було прийнято розгорнуту постанову. Робота зборів комсомольського активу пройшла злагоджено і на високому організаційному рівні.

Н. ВАЛІНА.

У залі зборів комсомольського активу

ОДУ.

Фото О. ЛЕВІТА.

ВИВЧАЄМО СУСПІЛЬНІ НАУКИ

Комуністична партія завжди надавала виключно великого значення розвитку суспільних наук. Неодноразово Центральний Комітет нашої партії приймав рішення, які стосуються глибокого вивчення суспільних наук, завдання яких визначається вимогами самого життя, зв'язку теорії з громадською практикою. Зростаюче значення суспільних наук було підкреслено і на XXV з'їзді КПРС. В доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва сказано: «На нинішньому етапі розвитку країни потреба в дальшій теоретичній розробці теорії не зменшується, а навпаки, стає ще більшою. Нові можливості для плідотворних досліджень як загальнотеоретичного, фундаментального, так і прикладного характеру відкриваються на стику різних наук, точніше — природничих і суспільних. Їх слід використовувати повною мірою».

Рішення XXV з'їзду КПРС зобов'язують нас, студентів, глибоко вивчати суспільні науки. На лекціях з історії КПРС, з громадсько-політичної практики, на семінарських заняттях, на політгодинах ми дізнаємось багато нового, цікавого, корисного і потрібного; підвищуємо рівень своїх політичних знань, які дають нам можливість зібратись в поточних подіях.

Особливо багато нам дають лекції з історії нашої

партії, які читає доцент кафедри історії КПРС О. І. Красюк. Спостерігається одна цікава закономірність: ті студенти, які знають історію КПРС на «відмінно» та «добре», активніше інших беруть участь у громадському житті курсу, факультету. Віра Лопата — комсорг I курсу, Таня Макаренко, Саша Федоров, Лена Холопцева — члени комсомольського бюро курсу; Марина Люлькова, Таня Кривега — члени комсомольського бюро 8-ої групи; Гена Набакович — староста 8-ї групи. Всі ці студенти брали участь і в VI Всесоюзному конкурсі студентських робіт з суспільних наук, історії ВЛКСМ, міжнародного молодіжного руху, написавши непогані наукові роботи.

Ось що говорить, наприклад, Таня Кривега — відповідальна за політсектор 8-ї групи: «Лекції з історії КПРС допомагають мені в моїй громадській роботі. Я пізнаю основи марксизму-ленінізму, краще розумію свій обов'язок, який покладає на мене звання комсомольця, моє комсомольське доручення».

Від того, як ми сьогодні будемо вивчати суспільні науки, а саме історію КПРС, залежить, якими громадянами ми станемо, яким буде наше майбутнє.

С. КЛИМЧУК,
комсорг 8-ої групи
I курсу механіко-математичного факультету.

І знову на геофаці свято. Грає музика, лунають сміх і жарти. Таке повторюється тут кожного року напередодні Всесоюзного Дня геолога. Геологи та географі, студенти і викладачі, лаборанти — всі відзначають день свого факультету. Вранці відбулася традиційна святкова лінійка. Студенти вітають викладачів, дають поради молодшим товаришам-першкурсникам. Випускники оголошують «заповіт» послідовникам.

Свято цим не завершується.

кращу курсову пісню, на кращу емблему курсу.

Із своїми привітаннями на адресу геофаку прийшли до нас в гості представники фізичного і механіко-математичного факультетів. Їх виступи, побудовані на піснях і жартах, дуже сподобались присутнім.

І знову звучали пісні. Спочатку студенти заспівали хором пісню геофаку. Після короткої паузи гітару взяв Ігор Петрович Зелінський, декан факультету. Ще в студентські роки він брав участь в самодіяльному

День геофаку

ся. Цікава програма була ввечері. У вестибюлі було розбито палатку — символ геофаку, в коридорах красувались стенди, газети і жартиліві плакати.

На другому поверсі було відкрито «музей шпаргалок». О сьомій годині вечора в аудиторії № 27 відбулася прес-конференція професорсько-викладацького складу, на якій студенти одержали можливість задавати своїм наставникам будь-які запитання. Мета її — закласти основу жартам, сміху, доброзичливості. На загальну думку, мета була досягнута.

Потім настала пора конкурсів. Тут і виявлення кращої стінгазети, і самих винахідливих, конкурс на

ті, сам писав пісні і вірші. Захоплення студента стали захопленням людини зрілої, вченої, викладача. В притихлій аудиторії звучать пісні, народжені в колгоспах, біля вогнищ, на березі моря. Ось пісня про Чукотку, суворий край, звучать мотиви про любов і дружбу, виконується пісня, присвячена пам'яті загинувших товаришів. Довго не зможуть аплодисментити, Ігор Петрович співає знову.

Вручено призи переможцям конкурсів. Починаються танці. Тільки опівночі розходяться студенти, гасне світло в аудиторії № 27.

До зустрічі через рік!

В. ХОМУТОВ,
студент IV курсу
геофаку.

бережливості, хазяйському підходу до справи. Немає дрібниць у нашій справі.

— Вірно, дівчата! — так і хотілось крикнути з місця. Ми згадували своїх сестер, братів, які працюють на угорських заводах, фабриках і також є молодими господарями угорської землі.

Та який «вогник» без пісень, танців? Ще довго в залі звучали російські, українські, угорські народні мелодії.

А на прощання ми разом співали пісню «Наш адрес — Советский Союз», яка нам всім припала до серця.

ЗУСТРІЧ ДРУГА

Вірніше було б назвати зустрічі. Зустрічі з людьми. Різними за професією, віком. Стільки хочеться сказати, що навіть слів не вистачає.

ТРИ ЗУСТРІЧІ

Зрозуміло, російською мовою ми володіємо ще не зовсім добре. Та ми побачили, переконалися, які прекрасні люди живуть в Радянському Союзі. Скільки тепла і світла повеземо ми з собою! Мають, стільки, скільки сонця сьогодні в Одесі.

...І сьогодні ми хвилюємось, згадуючи той незабутній вечір в профтехучилищі № 1, присвячений Дню визволення Угорщини від німецько-фашистських загарбників. Тридцять один рік тому, коли прийшло визволення на угорську землю, радянських воїнів-визволителів зустрічали хлібом-сіллю.

А сьогодні діти і онуки визволителів зустріли нас на весняній Пушкінській вулиці великою білою хлібиною. Здавалось, вона вмістила в себе всю родючість, доброту української землі.

Студенти з Угорщини і учні училища посідали за білі святкові столи. Навколо квіти, квіти... Квіти у вазах, у

посмішках друзів, у серцях, логісках рук. На стінах — лозунги угорською мовою «Хай живе радянсько-угорська дружба!».

На імпровізовану сцену вийшла невеличка на зріст жінка з сивиною на скронях. І одразу в залі наступила тиша. Викладач естетики Віра Георгіївна Господінова була учасницею визволення Угорщини. Віра Георгіївна помітно хвилюється, важко згадувати про втрачених у боях друзів, палаючі села, знедолених дітей, про рани, які по сьогоднішній день ніють ноцями.

— Подивіться, яка в цьому році весна! — раптом посміхається Віра Георгіївна, — як співають птахи, боує земля, яка чекає лише відбірного зерна, а не бомб. Дорогі діти! Хай тільки

Медведев та Люся Єропкина, Наташа Боровик і Валентина Стротієнко.

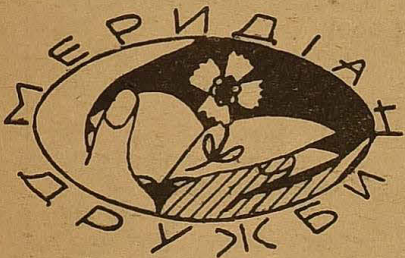
Недарма учні зайняли перше місце на огляді колективів системи профтехосвіти.

Всього не розповісти про атмосферу цього вечора.

ЗУСТРІЧ ТРЕТЯ І... ПРОЩАННЯ

Дружба і братерство! Відчуття єдиної великої сім'ї. З цим почуттям ми ідемо до себе на батьківщину. Ми відчуємо його всюди. І, звичайно, в Палаці студентів, куди нас запросили на вечір «Наш Горький». А як співав російські та українські народні пісні народний артист УРСР М. Огреніч!

Ми побували також і в Будинку вчених на великому святі — вечорі дружби між

Коли наш літак відірвався від злітної полоси і, набираючи висоту, повис над весняною землею, хтось з нас тихо сказав: «Я ніколи не забуду цих днів». Ми летіли на екскурсію в Ялту, багато з нас вперше літаком. Ми — це студенти угорських педагогічних інститутів. Тут, в Одесі, ми проходимо стажування в Одеському державному університеті. Небо було чистим і прозорим. Здавалось, воно завжди було таким. Але тридцять два роки тому це весняне небо було чорним від вибухів. Таким же тоді було небо і над угорською землею.

ЗУСТРІЧ ПЕРША

Нам пощастило. Ми вже були в Одесі, коли в Москві проходив історичний XXV з'їзд КПРС. З першої ж хвилини ми відчули пульс міста в ці дні, його подих, турботи. І ось ми на першому в своєму житті вечорі, який організували працівники джутової фабрики. Ми ще не раз будемо ловити себе на думці «вперше в житті». Так, це був прекрасний «вогник».

— «Ми — молоді господарі землі», — це підкреслювали всі виступаючі, це відчувалось у піснях і віршах: І якось особливо значимо прозвучали слова Володимира Ілліча Леніна про те, щоб робітник відчував себе не тільки хазяїном на своєму заводі, а й представником країни.

— Роботи у нас попереду багато, — говорили комсомольці Оля Мунтян, Наташа Кузьмічова, Валя Рибаченко.

Ми повинні бути не тільки майстрами, а й вчитися

По сторінках вувівських газет

Університетська здравниця

Санаторій-профілакторій університету прийняв другий потік відпочиваючих і тих, кому необхідна поправка ти своє здоров'я без відриву від навчання і роботи. Не дивлячись на те, що санаторій-профілакторій існує недовго, він користується вже великою популярністю і справедливо називається університетською здравницею.

(«Путь к знаниям»,
Киргизский держуниверситет).

Вчаться командири і комісари СБЗ

Нещодавно 70 студентів Харківського університету, майбутніх командирів та комісарів університетських загонів, взяли участь у виїзному семінарі, де обласний штаб СБЗ організував навчання командного складу студентських загонів. Студенти прослухали лекції ветеранів студентського руху СБЗ. У кінці семінару слухачі тримали іспити. Усі представники керівництва університетськими СБЗ витримали екзамен успішно; лише на «відмінно» та «добре».

Сьогодні університетський штаб третього, трудового семестру завершує підготовку партійно-комсомольських зборів, які відбудуться в усіх загонах. Бійці обговорюватимуть виробничі програми, братимуть соціалістичні зобов'язання. Порядковий зборів «Успішне виконання виробничої програми, активна громадсько-політична діяльність студентського загону — наш внесок у виконання рішення XXV з'їзду КПРС».

(«Харківський університет»).

Щасливої дороги, «Ваганти!»

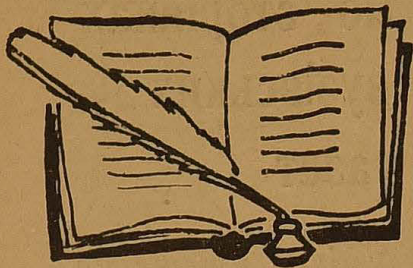
При філфаці Сімферопольського університету створено туристський гірський клуб «Ваганти» (в перекладі з латинської — блукуючі). Ядро клубу становлять п'ять першкурсників-ентузіастів на чолі з викладачем кафедри фізвиховання В. В. Шумковим.

Радю ТРК прийнято статут, в якому сказано, що туристу в гірському поході потрібні чотири якості: повага (до гір); любов (до товаришів); дисципліна; оптимізм».

За чотири місяці гірничо-клубівці ходили в печерні міста Мангуп-Кале та Чуфут-Кале; на Чатир-Даг, Качикальон, Ески-Кермен, Орлиний Заліз, у Великий Каньон.

Сьогодні клубівці працюють під девізом: «Готуй санки влітку, а гірський похід зимою!» — вони зайняті виготовленням похідного спорядження.

(«Университетская жизнь»,
Симферопольский держ.
университет).

Літературна сторінка

Поетична палітра

Це ще не все — спалить листи,

Як жовте листя палить осінь.

А в серці все-таки лиш ти і в сні лиш ти приходиш досі.

Ти увійшла в мій такий світ,

Як весняна гроза бенгетча.

Ти розбудила дивний цвіт і хвили радости безмежні.

Немов сп'янів, немов у сні, я жив у коловороті щастя.

Мені бриніли, як пісні, проміння сонця різномасті.

Та стихнув сміх, жорстокий сніг

Вкрив перші паростки зелені.

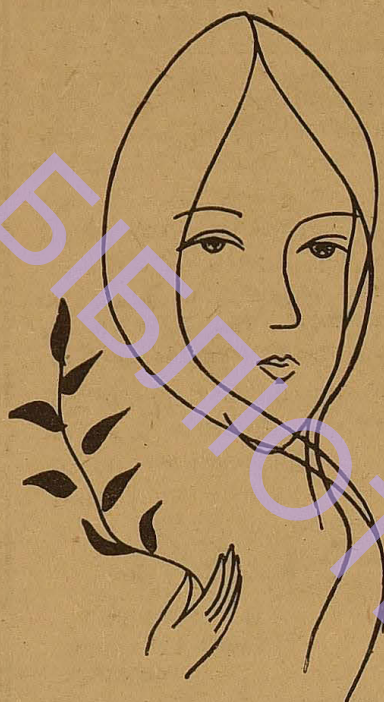
Ти не моя і не для мене, проспівані твої пісні...

...Я попав твої листи, як жовте листя палить осінь.

А в серці все-таки лиш ти і в сні лиш ти приходиш досі.

О. ЖУРАВЕЛЬ,

студент IV курсу, юридичного факультету.

Ще синій сон сріблить волошка,

Росу на вус мота колосся,

А спокій хтось в селі колошка

І б'є у дзвін повноголосся.

Над полем сонце зводить брови,

І молоком світанок пахне, і на долину із діброви

Бреде туман зорі по пахви.

А солов'ї — солісти ранні

Розквітли в пісні, як для лету,

Землі мелодії органні

Перенотують під флейту.

А я ранкову літа повинь вкарбую в серце,

як подію мого освідчення

в любові довічу рідному Поділлю.

Г. ДЯДИНЧУК,

студентка I курсу філфаку.

Если трудно и сердце в тисках,

Если осени кровь на листьях,

Небо в черном, над сопкой скорбя —

Я боюсь потерять тебя.

Если радость в душе через край,

Хочешь — звезды в реке собирай,

Песни пой, жизнь за праздник любя,

Я боюсь потерять тебя.

Ты со мной в каждом дне, ты во мне,

Ты в поющей ночной тишине.

Рвусь к тебе, день за днем торопя, —

Я боюсь потерять тебя.

Александр ЛЕВИТ,

студент IV курса филфака.

Мелодії вітру

ЕТЮД

Весна... Пора кохання і мрій...

Піяві хвилі ставу вицлюють пологий берег, бавляться із веселуном-вітровієм.

Мені любо слухати крилату його мелодію, ловити в устами духмяні поцілунки і думати. Мріяти...

Ось вітрило-стрепенув сухим листям клена, заплутався в густих лапах ялин і засміявся гусиним леготом.

Вій, вітре, гони табуни розкошляних хмар. Постукай гілкою дикої рожі у вікно хати, з якої для мене починався білий світ. Зірви паху-

чу намітку з яблуні і кинь на голову ненюки. Хай на мить відчує себе юною...

Сміється веселун, кошлатить верхівки старезних ялин. Скільки привітів йому треба передати, скільком матерям срібляєте павутиння цвітом прикрити...

Співає веселун про дитинство, дзвенить в тремтливій даліні, випрає на струнах сонця. Співай, вітре! Мені любо слухати крилату твою мелодію...

Валентина НЯНЧУК,

студентка I курсу філфаку.

Поговоримо про поезію

Поезія Ірини Снегової читається, як сніг, що раптово випав, всім на подив. Це поезія яблуні, повної солодких плодів. Солодких, навіть якщо вони кислуваті: «Как сладко прызть кислейшее из яблоч!» Її вірші росли і зріли, як яблука. Ранет. Антонівка. І ми з насолодою вкушаємо ці плоди з яблуневого саду поезії. Та й сама вона, поетеса, як я думаю, також була своєрідним яблуком, прекрасним, соковитим, наливним, як раптом зірвалася з гілки життя. Покохалася по садовому ґрунту поезії. Так, Ірини Снегової не стало. «ЯБЛОЧНЫЙ ГОД» (М., «Советский писатель», 1975) став посмертним збірником, саме лебединою піснею. Та ще довго, я впевнений, яблукам її поезії розко-

Бориса Пастернака, Івана Буніна з його перекладом «Песни о Гайавате» і Максима Горького, своїх вчителів Іллю Сельвінського і Володимира Луговського, і свого старого друга Расула Гамзатова, і тбілісців Колау Надирадзе, Хуту Берулаву, поетів з Уфи Мусу Галі, Назара Наджмі, Мустая Каріма, вірші яких вона із захопленням перекладала останнім часом. Імена любимої поезії Ірини Снегової можна продовжувати, мені здається, нескінченно.

Ірина Анатоліївна любить все живе («И к тварям малым нежностью томлюсь»). І птаха з посмішкою дельфіна, і руду білку, що кометою, прорізає мерехтіння беріз, і своє дитинство, і батька-географа Анатолія Івановича

ньою вона сама, бо не може писати про когось або про щось, що не має безпосереднього відношення до її долі, до часу, в якому вона живе. Чи не тому багато віршів її починаються одразу ж від першої особи? «Я, наверное, не права», «Я живу на земле», «Я люблю эту улицу вечером», «Я люблю эту тихую пору», «Я снам не верю». «Я люблю художников Армении», «Я живу, как в тридцатом царстве», «Я шла в толчее по Арбату», «Я слышн свою слышу», «Я бы хотела», «Я иду с выпускного бала»...

Деякі поети, намагаючись, щоб їх вірші були ефектнішими, наряднішими, яскравішими, щоб їх не обвинувачували в сірості, порівнюють морську воду з сафіром, листя дерев з ізумрудом, пшеницю, що колоситься, з янтарем чи золотом, губи

«ЖИТТЯ—ПРИВАБЛИВА ШТУКА!»

чуватись по садах наших емоцій, переживань, почуттів людських, читацьких сприймань: кожен знайде для себе в її книзі своє особливе, неповторне яблуко.

Якось одного разу один з критиків літературознавців, коли я розпинався перед ним про свою любов до поезії Ірини Снегової, став впевнено пояснювати, що в її віршах багато хандри, сутінкової скорботи, невтішної тоски у вигляді мотивів ненавчезка осучасненого Надсона. Критик намагався підвердити свої думки знахідки наявності однакових слів, поетичних елементів у Надсона і у Снегової, вказував, що саме Ірина Анатоліївна в передмові до своїх вибраних віршів говорить про «повальное увлечение Надсоном»... Але я ніяк не можу погодитись. «Жизнь — привлекательная штука!» — це ж її слова. А якщо говорити, що її поезія сумна («Отрад бессрочных, верно, нет», «Золотит судьба не каждую ладонь»), то сумна вона, мабуть, тому, що волелюбна і наскрізь пронизана-просвічена життєлюбством, до країв переповнена і насичена радістю до життя:

Что я люблю?

Так, без запинки, сходу?

Сквозь листья — солнце,

Тишину с утра,

Большое небо,

И большую воду.

И тяжесть слова

На конце пера.

Якщо Ірина Снегова любить С. Надсона, то ще більше любить вона Федора Тютчева і Леоніда Мартинова, Інокентія Анненського, і

Снегова, що сниться їй саме таким, яким був у далекому дитинстві Іри, схиленим над книгами: «Он ложечкой серебряной помешивает чай». Вона любить, поважає і нове покоління, що йде їй на зміну: «Сочувствуй юности. Она болезненное время жизни».

Ритми відчутні, як удари серця. І живопис, і музика. І весела фантазія, і душевні злами, переживання, і сум, і гіркота передчуття смерті. Про що б не писала Ірина Снегова — про солов'я, про тишу, про ніжність, про ляльку, про першу зелень, про теплий пух або ж про звичайний тьмяний зимовий час, — вона робить це просто, без пишномовності, непримхливими і навіть «старомодними» словами, звичайними римами, а то й зовсім без рими. Та разом з тим побутові деталі в її вустах набувають несказанної, гідної подиву краси: вони пронизані мудрими і добрими променями її жіночої ласки і краси. Вона вміє омити, висвітлити, як «тучку первый луч», будь-яку хвилинку будня променем свого творчого пера. Тому що слово має здатність сполучатися у віршованому рядку з іншими словами:

И строки построились

снова в столбцы

И к рифмам припали.

Кожен вірш Ірини Снегової — двійник її долі. Нерідко почуття в її віршах звучить і як передчуття. «И странно тревожит предчувствие счастья — «спасная штука!»

Важно знайти в її збірнику вірші, де б не була присут-

коханої з рубінами. У Ірини Снегової цього не знайдете, бо навіть у безколірності («Как пепел, в станицах седых тополя», «да дымные рожи», «да серых озябших полей разворот», «Серые в подпалинах, вразвалку, джужутся стадами облака»), навіть в сірості вона бачить красу життя і показує його нам під своїм поетичним кутом зору.

Сер июль.

И стоишь у воды, как ограблен.

В сером море, вдовль серой гряды,

Пробирается серый кораблик,

В сером серое. Где-то

На солнце закрылась заслонка.

Нету цвета.

Как будто цветная засвечена пленка.

Над своею поэзиею, над словом («Что слова! — Не совершенный способ выраженья»;

«Есть власть над словом и над нотным знаком»)

Ірина Снегова працювала постійно, безперервно, до останніх днів життя.

Та її вірші — це не просто плоди наполегливої праці, а надбання справжнього таланту. І хоча «талант — неживучая птица», вони будуть жити довго і, безумовно, не забудуться.

У всех дела. Всем в город срочно,

Как никнут тени по углам!..

Когда-нибудь строкой иль строчкой

Я, может быть, припомнюсь вам.

Анатолій ЯНІ, випускник філфаку ОДУ.

НОВІ ПЕРЕКЛАДИ

Антони СЛОНИМСКИ

(Польща)

ГЛАЗА

Тебя вижу сразу, лишь веки начнут размыкаться.

И что мне Египет, Италия,

что мне Эллада?

Мне целому свету не стыдно сегодня

прекрасней волос твоих признаться:

прекрасней волос твоих сумрак,

губ нежность и взгляда.

Порою бывает:

объемом небес упоенный,

глаза успокоив

равниной простора морского,

я все забываю,

И веки сомкнув

полусонно,

я в то же мгновение одну лишь тебя

вижу снова.

Перевел с польского

О. ДОРОХИН.

Ректорат, партком, профком, комітет ЛКСМУ і кафедра фізичного виховання висловлюють глибоке співчуття старшому викладачеві кафедри фізичного виховання П. Р. БІЛЛЕРУ з приводу тяжкої втрати — смерті матері.

Ректорат, партком, профком, комітет ЛКСМУ університету і кафедра фізичного виховання висловлюють глибоке співчуття старшому викладачеві кафедри фізичного виховання Ю. М. ШИКЕРУ з приводу тяжкої втрати — смерті батька.